

Noget, men at Bedriften og det Hele maa ordnes paa en ganske anden Maade. Dengang vi fik Sagen for til første Behandling, modtog jeg et dybt Indtryk ved Gjennemlæsningen af de Motiver, som vare os forelagte. Jeg har ganske vist faaet det samme Indtryk, som den ærede sidste Taler (Ussing), der jo har Erfaring paa dette Omraade, at der er Nød og Trang tilstede. Naturligvis maa jeg give den ærede Ordfører Ret i, at Nøden ikke er fremkommen i de sidste fem Aar, siden vi have faaet Kolonialloven, men at det ialfald er i de sidste tyve Aar, at Tilbagegangen er foregaaet; at den i de sidste Aar endog har været mindre, end den f. Ex. var efter Aaret 1848, er utvivlsomt, men ikke desto mindre er Tilbagegangen der. Det er blevet paapeget af den ærede sidste Taler og ogsaa fremdraget i Motiverne til Lovforslaget, at Sukkerproduktionen er sunken ned fra 1,500 Pund til mellem 8 og 900 Pund paa 40,000 Kvadrathod. Dette er altfor stor en Synken. Endelig ere, hvad de to ærede sidste Taler have bemærket, Udgifterne derovre uhyre store. Jeg kommer til at tænke paa en Ytring af den høitærede Finantsminister ved første Behandling. Han udtrykte sig nemlig saaledes: „Der regjeres med overordentlig stor Dygtighed derovre“. Ja, dersom det skal kaldes overordentlig stor Dygtighed, at hvert Individ har en Afgift til Administrationen og Forvaltningen af $\frac{1}{100}$ Daler, medens Udgiften paa de engelske Der er knap den halve, saa veed jeg virkelig ikke, hvad det er at regjere med overordentlig stor Dygtighed. Det er overordentlig dyrt, det er vist, men om Dygtigheden staar i Forhold dertil, er en anden Sag. Dagleien paa St. Croix er omtrent dobbelt saa høj som paa de engelske Der. Alt alt dette i Forening maa bewirke, at Tilstanden er alt Andet end gunstig, er Noget, man kan sig selv, og jeg er derfor som sagt af den Formening, at Trangen er meget stor. Men hvorledes kan det egentlig være; at det er kommet saa vidt, og at det er gaaet saaledes tilbage? Var det ikke Noget, man kunde sig selv, dengang man gav Kolonialloven af 1863? Dengang ventede man, som vi have hørt af den ærede Ordfører, at Kolonierne vilde

være istand til at udrede Omkostningerne ved deres Forvaltning. De skulde jo have Selvstyrelse efter Kolonialloven, skjøndt Selvstyrelsen turde ligesom get sjeint, naar man gjennemlæser Kolonialloven. Men ikke bestomindre var det Meningen, at de skulde sørge for sig selv, og man troede ogsaa, at de kunde det. Ja, der er ganske vist siden 1863 indtraadt Noget, som kunde bestyrke den Mening, at naar der ikke var indtruffet noget særligt Uheldigt, vilde de have kunnet bære sig selv. Jeg skal saaledes nævne, at der i 3 Aar næsten ingen Reformer har kunnet gennemføres paa Grund af den ulykkelige Handel, havde jeg nær sagt, som vi vare især med at udføre, ligesom jeg ogsaa skal minde om Naturulykkerne, som dog især berørte St. Thomas. Alt dette kan have bidraget Noget, men er dog ikke Hovedårsagen til, at Tilstanden er, som den er. Men det Forunderlige for mig er dette, at den høitærede Finantsminister, som vistnok med fuldkommen Ret i 1863 saa stærkt fremhævede, at naar Derne skulde have Selvstyrelse, maatte de ogsaa have finantziel Selvstændighed, holder fast ved den Styrelse derovre; som har havt den modsatte Mening, som har havt den Mening, at Kolonierne skulde vedblive at være Besiddelser og at det ikke kunde gaa paa denne Maade, og som stadig har været mod Differentialtoldens Ophævelse. I det Hele taget, naar en saa vigtig Lov, som Kolonialloven maatte være for disse Der, skal udføres i Livet, forekommer det mig, at det, for at den kan virke forsvarligt, er nødvendigt, at man har en Mand i Epidsen for Styrelsen, som vil føre denne Lov ud i Livet, ud i Virkeligheden, og det er navnlig en af Hovedgrundene for mig til at være imod, hvad den ærede Minister har foreslaaet i Lovforslaget, at jeg ikke har og ikke har kunnet faa den Overbevisning om Overstyrelsen, at han i det Hele har den Tro, at Derne skulle være selvstændige; selvstyrende og finantzielt skulle hjælpe sig selv. Nei, han har tværtimod havt den modsatte Mening. Jeg bebrejder ham det ikke; han har sagt aabent og ærligt, at saaledes var hans Stilling, og han kan være og er ganske vist en meget dygtig og arbejdsom Mand, men at sætte en Forsatningslov i Værk,